

וישלה

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

ויאבק איש עמו (לב, כה)

ואמרו רבותינו ז"ל שהוא שרו של עשו, כי זה ידוע שכל מלחמתם היה בענין הגליות שהאיש הנ"ל רצה להתגבר להארץ הגליות ורצונו היה להגביר כל כך עד שחס ושלום לא יוכלו לצאת משם, כי מחמת שראין שקץ הגאלה סתום ונעלם מאד מאד על-פני הם אומרים שיתגברו חס ושלום עד שחס ושלום אפס תקוה, ועקר התגברותם הוא גלות הנפש מה שמתגברים בכל פעם על כל נפש ונפש של ישראל כמו שמתגברים, שמזה עקר אריכת הגלות הפללי כידוע. וכבר מבאר שעקר התגברות הקלפות הוא על-ידי העצבות, ולא היה אפשר להתגבר עליהם מחמת שהא בהא תליא כל מה שמתגברין בעצבות מתגברין התאוות משגל ומזון וכעס וכו', וכן להפך כל מה שהתאוות מתגברין העצבות מתגבר. וכפי התגברותם אי אפשר לעלות ולעסק בתפלה ותקוניה כראוי לעלות למקום שצריכין לעלות ששם מקור השמחה וכו'. על-כן כמעט אבדנו בעינינו לולי ה' עזרתה לנו ששולח לנו בכל דור צדיקי אמת שהם עוסקים בתקוננו ולוחמים עבורנו. וזה בחינת מלחמת יעקב, שממנו עקר התחלת קדשת ישראל (הלכות הוראה הלכה ו, אות כ"ה):

ויאמר יש-לי רב (ט, לג)

עקר קיום העולם על-ידי הצדיק כמו שכתוב: עלמא על מה קאי על

עמוד חד וצדיק שמה והעולם, על מה הוא עומד? על עמוד אחד, ושמו צדיק. אבל לעמת זה יש בכל דור דור מתנגדים וחולקים על הצדיק האמת שיינקתם מבחינת הרב דקלפה שהוא בחינת עשו, בחינת המין-עמלק, בחינת יש לי רב, שכל אחד ואחד שאינו חפץ בהאמת לאמתו אומר יש לי רב שבוחר לו רב מי שטוב בעיניו שאינו יכול להוציאו ממקומו ולהקימו מנפילתו, אדרבא, הוא מרחקו מהצדיק שהוא נקדת האמת, כי הוא יונק מבחינת הרב דקלפה, שהם בחינת אלופי עשו רברבי עשו.

ואלו החולקים ממשיכים הרוח חיים שלהם מהם, דהינו מהרב דסטרא אחרא הנ"ל והוא גדול בשעתו ומצליח מאד, כי נדמה שיש להם כל הגדלה, אבל הוא רק לפי שעה, כי לסוף כלה ונאבד, כי אנשי השם כלא היו וכל החיות שממשיכין להשלים החסרונות שלהם אף-על-פי שנדמה שנשלם החסרון שלהם ברבוי גדול יותר מדאי, אבל

בט"ד
גליין מסי וחתר"ל

השבת של

רבי נחמן מברסלע

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

* השמות *

ע"ה הרב ר' שמואל איזיק ז"ל, תלמיד רבנו ז"ל, היה איש עני מאד, וגדל צדקתו וקדשתו אין לשער, ועל התלהבותו יש הרבה לדבר. ופעם אחת אמר רבנו ז"ל עליו: או דעם אפגריסינ'ם פרגט מען אין הימעל וואס ריי מלכים מען זאל ועצין ולארתו אדם הלבוש קרעים, שואלים למעלה אילו מלכים למנות בעולם, (שזה מדרגת הפעל-שם טוב ז"ל, שאמר ששואלין אותו כנ"ל).

ע"ה ופעם אחת קבלה בעלת-ביתו לפני רבנו ז"ל, שהוא אינו מפרנס אותה כלל. והוכיח אותו רבנו ז"ל ועשה לו סדר: כך וכך ללמד, וכך וכך לעבודת השם, וכך וכך למשא-ומתן וכו'. ענה ואמר לו ר' שמואל איזיק ז"ל: "רבי, אבער דער אמת?" (אבל מה באמת?). השיב לו: "דער אמת איז נאר דינין השם יתברך, און ניט אריין טואין זיך בהבלי עולם הזה אפילו כהרף עין" וכו' והאמת היא, אך ורק לעבד את השם יתברך, ולא להכנס בהבלי העולם הזה אפילו כהרף עין.

"ה' יתברך יודע ועד, שאני מוכן ומזומן למסור את חיי וממוני וכל אשר לי, בשביל עסק זה לקרב איזה נפש ישראלי לה' יתברך או על כל פנים להכניס בו איזה הרהור תשובה, אפילו רק לרגע אחת בלבד!"

אב"י הנחל

הוא רק לשעה קלה, כי תכף ומיד חסר להם יותר ויותר, כי דעת חסרת מה קנית. כנראה בחוש שכל מי שאינו כשר וישר באמת לאמתו הוא רודף כל ימיו אחר פרנסה ועשירות וכל ימיו מלא חסרונות וכל מה שיש לו יותר חסר לו יותר. וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: יש לו מנה מבקש מאתים וכו'.

ועל-פי רב חסר לו בפשיטות, כי נדמה לו שמרויח ומרויח ולבסוף כשבא אל החשבון אין בידו מאומה ונשארו בעל-חוב גדול, כמו שכתוב: "לא יחרך רמיה צידו". והוא בבחינת והמשתכר משתכר אל צרור נקוב, ובפרט עתה ששכיח זאת המעשה הרבה בין העשירים שעל-פי רב נשארים בעלי-חובות ואפלו מי שאינו בעל-חוב חסר לו הרבה לפי רבוי הוצאותיו שמנהיג פעם ביתו בכל פעם בגדולות יותר עד שאין מספיק לו כל מה שמרויח וראשו כבד עליו בכל פעם מרבוי החסרונות שלו שנדמה לו שחסר לו מההכרחיות שלו פפי מה שמנהיג עצמו ואת ביתו, וכל זה נראה בחוש למי שקבי קצת בהנהגת העולם שאינם מסתכלים על התכלית באמת לאמתו ואינם מתקרבים לצדיקי אמת, וכל זה מחמת שהמשכת החיות שלהם שהוא בחינת שלמות החסרונות נמשך להם מהרב דקלפה שהוא בעצמו בלו חסרון, כי לבו חסר מכל, כי יניקתם מבחינת מארת חסר, בחינת מארת ה' בבית רשע, בחינת והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה שהם אינם שבעים לעולם מהעשירות שלהם ולעולם חסר להם הרבה וכל זה מחמת שיונקים מהרב דקלפה הנ"ל.

וזהו "הכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה המה רעים וכו'", שהם הרועים והמנהיגים דסטרא אחרא שהחיות הנמשך מהם להשלים החסרונות הוא בלו בחינת חסרון, לא ידעו שבעה וכנ"ל (הלכות העושה שליח הלכה ג, אות י):

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב ב, טו)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

לראות באבי הנחל

= פְּבוּד וּפְרָסוּם (חלק ו') =

... פַּעַם בְּקֶשׁ ר' יִשְׂרָאֵל מִשְׁקָה, וְאֶחָד צַעַק: "תְּבִיאֵנוּ, כִּכְהָ נִקַּח שִׁירִים".
 אָמַר ר' יִשְׂרָאֵל: "אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְשִׁתּוֹת". שׁוּב חֹזֵר הֶעֱנִין, וְר' יִשְׂרָאֵל שׁוּב אָמַר
 שֶׁהוּא לֹא רוֹצֵה לְשִׁתּוֹת. (תּשנ"ד - צֶפֶת בְּסוּכָה)
בְּאוֹמֵן תּשנ"א ר' יִשְׂרָאֵל סִים לְאָכַל וּלְקַחוּ הַחֲבֵרִים מִהֲצַלַּחַת שְׁלוֹ, וְהוּא
 צַעַק בְּצַחוֹק וּבְשִׂמְחָה: "שִׁירִים!" לְאַחַר מִכֵּן רָמַז בְּיַד וְאָמַר: "רַבְנוּ הַקְּדוֹשׁ אָמַר
 שְׁאַנְחֵנוּ... לֹא בְּלוּם".
אָמַר אִזּוֹ בְּאוֹמֵן: "אֵיךְ אֶפְשֵׁר שִׁיְהִיָּה לָנוּ גְּאוּהָ אִם עוֹסְקִים בְּלִקוּטֵי מוֹהֲרֵין וּבְלִקוּטֵי
 תְּפִלוֹת?".

אָחַד הַתְּפִלָּל לְפָנֵי הַעֲמוּד קֶצֶת בְּפְרָסוּם, וּכְשִׁים תְּפִלְתּוֹ אָמַר ר' יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא כְּמוֹ מַת, כִּי
 זָכָה לְהִיּוֹת עִם אֶחָד (ר"י קְרִדוֹנֵר) שֶׁהָיָה כְּמוֹ מַת בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי לֹא הָיָה לוֹ שׁוּם תְּאֻזוֹת
 מִהַבְּלֵי עוֹלָם הַזֶּה. (סִיּוֹן תּשנ"ג - מִבְּשֶׁרֶת)

כְּמָה חֲבֵרִים שָׂרוּ פַּעַם בַּחוּץ הַגִּגוֹן 'נַח', וְר' יִשְׂרָאֵל אָמַר: "זֶה לֹא טוֹב פְּרָסוּם", כְּמִרְמָז
 לְהַפְסִיק לְשִׁיר. וְאֶחָד הִקְשָׁה: "אֲבָל מִצְוָה לְפָרְסֵם שֵׁם הַצְּדִיק", וְהָיָה נִרְאֶה שֵׁשׁ לְר' יִשְׂרָאֵל
 הַנָּאֵה, וְאָמַר לוֹ: "מִי יִשְׂרָאֵל לְפָרְסֵם שֵׁם הַצְּדִיק". (חֲשׂוֹן תּשנ"ג - מִבְּשֶׁרֶת)

אָחַד הָיָה עוֹסֵק לְהַלְבִּישׁ אֶת ר' יִשְׂרָאֵל עִם חֲבֵר אֶחָד עַל מְנַת לְלַכֵּת לְבֵית הַכְּנֶסֶת
 לְהַתְּפַלֵּל, וּבָא עַל דַּעְתּוֹ פְּנִיּוֹת שֶׁהוּא רָגִיל לְשִׁמֵּשׁ אֶת ר' יִשְׂרָאֵל וְהוּא יוֹדֵעַ וְכוּ', וְאִזּוֹ פָּנָה אֵלָיו
 ר' יִשְׂרָאֵל עִם פְּנֵי הַקְּדוּשִׁים וְשָׁאֵל: "מִי זֶה? הוֹלְכִים לְבֵית־הַכְּנֶסֶת - קִדְשֵׁת סֵפֶר תּוֹרָה, לֹא
 עוֹשִׂים מְזֵה פְּסוּי", וְכִכְהָ הוֹכִיחַ אוֹתוֹ עַל שֵׁשׁ לוֹ פְּנִיּוֹת בְּשִׂמּוּשׁ תְּלִמִּיד־חֶכֶם שֶׁהוּא קְדוֹשׁ כְּמוֹ
 סֵפֶר תּוֹרָה וְיוֹתֵר (עֵינִן בְּגַמ' וּבְלִיקוּמ' כְּמָה טִיפֵּשׂאֵי שָׂאֵר אִינְשֵׁי וְכוּ'), וּבְכָל זֹאת הַחֲבֵר הַשְּׂנִי
 לֹא הָיָה מְבִין הֶעֱנִין כִּי הוּא לֹא יוֹדֵעַ מַה מַּחְשֶׁבֶת חֲבֵרוֹ, וְגַם ר' יִשְׂרָאֵל הִלְבִּישׁ הַתּוֹכַחָה בְּהוּדָה -
 שְׂבָאֲמַת הוֹלְכִים לְבֵית־הַכְּנֶסֶת וּלְסִפֵּר תּוֹרָה וְכוּ', בְּדַרְכּוֹ בְּקִדְשׁ לְהוֹכִיחַ בְּרָמָז וּבְכִלְלִיּוֹת שֵׁיבִין
 כָּל מַחְפֵּשׁ מִרְמָזֵי אֵיךְ צָרִיךְ לַעֲסֵק בְּעֵינֵי הַקְּדוֹשׁ בְּאֲמַת וּבְלֵי שׁוּם פְּנִיָּה. (עֲשֵׂק בַּחוּרָף תּשנ"ד - תַּל
 אֲבִיב)

פַּעַם הַטְּלוּזִיָּה שֶׁל צְרַפְתַּי רְאִינוּ אֶת ר' יִשְׂרָאֵל בְּכַתֵּל עַל הֶעֱנִין שֶׁל רַבְנּוּ, וּבְאֲמִצָּע
 הַצְּלוּמִים מִיִּשְׁהוּ נִתֵּן לְאֶחָד מִהַשְּׂמֵשִׁים לְהַסִּיעַ אֶת ר' יִשְׂרָאֵל בְּכֶסֶף הַגְּלָגְלִים שְׁבוּ יִשָּׁב,
 וּכְשֶׁהִסִּיעַ הַשְּׂמֵשׁ אֶת ר' יִשְׂרָאֵל, הַתְּנַאָּה מְאֹד בְּלָבוֹ עַל שִׁירָאוֹ אוֹתוֹ בְּטְלוּזִיָּה מְסִיעַ אֶת
 הַתְּלִמִּיד הַקָּרֵן שֶׁל רַבְנּוּ. כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְאוּטוֹ, ר' יִשְׂרָאֵל הִתְחִיל לְבַכּוֹת וּלְהוֹכִיחַ אֶת הַנוֹכַחִים עַל
 שֶׁלֹּא מִתְבַּשְּׂשִׁים לְגַנֵּב כֶּסֶף בְּכַתֵּל, וְצַעַק לְעֵבֶר הַמְּשֻׁמֵּשׁ: "מִי זֶה? מִי זֶה?!" וּכְשֶׁנִּכְנסוּ לְאוּטוֹ, ר'
 יִשְׂרָאֵל הִתְחִיל לְדַבֵּר בְּרָמָז עַל אוֹתוֹ מְשֻׁמֵּשׁ וְאָמַר שֶׁהוּא חָשַׁב שֶׁהַמְּשֻׁמֵּשׁ עָשָׂה תְּשׁוּבָה,
 וְכִנְרָאָה שֶׁלֹּא כֵן הִדְבֵּר, וְהָיָה עוֹד דְּבוֹרִים וְכוּ'. וְהַשְּׂמֵשׁ הָזֶה הִתְחִיל לְהִתְחַרֵּט וּלְהִתְנַדָּדוֹת,
 וּכְשֶׁהִגִּיעוּ, ר' יִשְׂרָאֵל רָמַז שֶׁהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ קָבַל תְּשׁוּבָתוֹ.
 (אֲדַר א' תּשנ"ב - בְּכּוֹתֵל)

תְּמִימוֹת, ג'

כְּשֶׁאֲדָם הוֹלֵךְ אַחַר שְׂכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ, יוֹכֵל
 לְפַל בְּטַעוֹתִים וּמְכַשׁוּלִים רַבִּים, וְלִבּוֹא לְיַדֵּי
 רַעוֹת גְּדוּלוֹת חֲסוּדָשׁלוּם, כְּאֶשֶׁר כְּבָר רַבִּים
 נִכְשְׁלוּ וְנִפְלוּ מְאֹד עַל־יַדֵּי חֻכְמָתָם, וְחֻטְאוֹ
 וְהַחֲטִיאוֹ אֶת הַרְבִּים רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. וְהַכֵּל
 הָיָה עַל־יַדֵּי חֻכְמָתָם הַרְעָה, כִּי
 עָקַר הַיְהִידוּת הוּא לִילֵךְ
 בְּתִימִיּוֹת וּבְפִשִׁיטוֹת בְּלֵי שׁוּם
 חֻכְמוֹת, וְלַהֲסִתֵּפֵל בְּכָל דְּבָר
 שֶׁעוֹשָׂה שִׁיְהִיָּה שֵׁם הַשֵּׁם
 יִתְבַּרְךָ, וּלְבִלִּי לְהַשְׁגִּיחַ כָּלֵל
 עַל כְּבוֹד עֲצָמוֹ, רַק אִם יֵשׁ
 בְּזֶה כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ

יַעֲשֶׂה, וְאִם לֹא, וְאִזּוֹ בְּנִדְאֵי רַק יִכְשַׁל
 לְעוֹלָם (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵין א', סִימָן יב).

... וְתַעֲזְרֵנִי שִׁיְהִי כָל מַעֲשֵׂי לְשֵׁם כְּבוֹדְךָ
 בְּאֲמַת, וְאִזּוֹכָה לְפָלֵס דְּרָכֵי תְּמִיד, וְלַהֲסִתֵּפֵל
 בְּכָל דְּבָר אִם יֵשׁ בוֹ רַצוֹן הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ
 וּכְבוֹדוֹ, אִזּוֹ אֶעֱשֶׂה אוֹתוֹ בְּזִרְיוֹת. וְאִם אֵין בוֹ
 כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, אֲמַנְעַ לַעֲשׂוֹתוֹ. וְלֹא
 אֶסְתַּפֵּל עַל עֲצָמֵי וּכְבוֹדֵי כָּלֵל, וְלֹא עַל שׁוּם
 דְּבָר שְׂבַעוּלָם, רַק אֲכַנּוּ בְּכָל דְּבָר לְשִׁמְךָ
 וְלְכְבוֹדְךָ בְּאֲמַת, עַד שֶׁאֲזַכָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 וּבִישׁוּעָתְךָ הַגְּדוּלָּה, לְגַדֵּל וּלְנַשֵּׂא וּלְרוֹמֵם
 וּלְפָאֵר כְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל עוֹלָם.

וְנִזְכָּה כְּלָנוּ עִמָּךְ בֵּית־יִשְׂרָאֵל לְעִבְדְּךָ
 בְּאֲמַת בְּתִימִיּוֹת גְּדוּל כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם,
 בְּלֵי שׁוּם חֻכְמוֹת כָּלֵל, וְלֹא יִלְךְ עוֹד אַחֲרֵי
 שְׂרִירוֹת לְבַנּוֹ הַרְעָה, וְלֹא נִשָּׂה אַחַר שְׂכָלָנוּ
 וְחֻכְמָתָנוּ הַמִּטְשָׁעַת, רַק נִשָּׂה כָּל דַּעֲתָנוּ
 וּמַחְשַׁבְתָּנוּ וּלְבַבֵּינוּ לְשִׁמְךָ וּלְכְבוֹדְךָ הַגְּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ, לְשִׁמְרָה וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי
 תּוֹרָתְךָ בְּאִהָבָה בְּאֲמַת וּבְתִימִיּוֹת
 וּבְפִשִׁיטוֹת, בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר דָּרְכּוֹ בּוֹ אֲבוֹתֵינוּ

נהנה מהעלון?
 מעריך את תורתו של
 רבי נחמן?

אנו צריכים מספר נדיבי לב
 להוראות קבע חודשיות
 בסך 200 ₪
 כדי להמשיך להוציא
 עלון צבעוני ומושקע,
 לשמח נפשות ולקרב לבבות!
 לפרטים: 052.7146196

עוד סיפור זה

* השמטות ד' *

עַשׂ מוֹרְנוּ הַרְבֵּי רַבִּי נִתָּן (מוֹהֲרַנְתַּן ז"ל)
 אָמַר, שֶׁלֹּא יִבּוֹאוּ עַל קַבְרוֹ, כִּי הוּא יְהִיָּה
 אֶצֶל רַבְנּוֹ הַקְּדוֹשׁ וְכוּ', (שְׂאֲצֵל הַחֲלוּן).

* השמטות ה' *

עַשׂ פַּעַם אֶחָת שְׂאֵלוֹ הַמְּתַנַּגְדִּים אֶת
 מוֹהֲרַנְתַּן ז"ל: מַה יְהִיָּה אִם יִפְסְקוּ לְכֶם
 גִּיהֲנָם? עֲנָה וְאָמַר: אִם יִפְסְקוּ לִי גִיהֲנָם,
 אֲנִי אָמַר שֵׁם תּוֹרָה מְלִקוּטֵי מוֹהֲרֵין (או
 מַעֲשֶׂה), וְיִבּוֹאוּ כָּל הַצְּדִיקִים מְגַן־עֵדֶן
 לְשִׁמְעַ, וְיְהִיָּה נַעֲשֶׂה שֵׁם הַגִּן־עֵדֶן.

הַקְּדוּשִׁים מְעוֹלָם. וְנִזְכָּה מִהֲרָה לְמִלְאֵת
 רַצוֹנְךָ הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר רָצִיתָ בְּבִרְיַת עוֹלָמְךָ,
 אֲשֶׁר בְּרָאת הַכָּל לְכְבוֹדְךָ, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב, כָּל
 הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וּלְכְבוֹדֵי בְּרָאתֵי וְצִרְתֵּי אֶף
 עֲשִׂיתִיו.

וְיִתְגַּלוּ עַל־יְדֵינוּ כָּל חֻלְקֵי כְבוֹדְךָ הַקְּדוֹשׁ
 מְכַל דְּבָר וְדָבָר שְׂבַעוּלָם שְׂנִבְרָא בַּעֲשֶׂרָה
 מְאֻמְרוֹת, אֲשֶׁר כָּל הַעֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת שְׂבָהֵם
 בְּרָאתָ הַעוֹלָם, כְּלָם הָיוּ בְּשִׁבִיל כְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ שִׁיְתְּגַלֶּה וְיִתְגַּדֵּל עַל־יַדֵּי כָּל חֻלְקֵי
 הַבְּרִיָּאָה: (לְקוּטֵי תְּפִילוֹת ב' - מִתּוֹךְ תְּפִילָּה
 י"ב)

